

1 8 7 6 — 1 9 8 6

Szkoła Przemysłu Drzewnego

PLSP im. ANTONIEGO KENARA

110 — LECIE

Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych im. A. KENARA
34-500 ZAKOPANE, ul. Kościuszki 18, telefon: 52-30

**Dyrekcja i Rada Pedagogiczna Państwowego Liceum Sztuk
Plastycznych im. Antoniego Kenara w Zakopanem**
mają zaszczyt zaprosić
na obchody 110-lecia szkoły.

W programie:

24 października 1986 r. (piątek)

- godz. 10.00 — otwarcie uroczystości, wręczenie szkole sztandaru i odznaczenia. Spotkanie absolwentów z młodzieżą (Teatr im. S. I. Witkiewicza, Zakopane, ul. Chramcówki 15)
- 13.00 — otwarcie wystawy prac absolwentów i profesorów szkoły (BWA Zakopane, ul. Krupówki 41)
- 14.00 — obiad
- 16.00 — uroczystość złożenia kwiatów na grobach patrona szkoły i profesorów (Stary Cmentarz w Zakopanem)
- 16.30 — otwarcie wystawy prac uczniowskich („Strug” Zakopane, ul. Kościeliska 32)
- 18.00 — kolacja
- 19.00 — spotkanie absolwentów i profesorów oraz spektakl Teatru im. S. I. Witkiewicza w Zakopanem, ul. Chramcówki 15 (sztuka S. I. Witkiewicza „Autoparodie”).
- wystawa grafiki Marka Szali

25 października 1986 r. (sobota)

- godz. 10.30 — wizyta w galerii Władysława Hasióra
- seminarium poświęcone współczesnym problemom edukacji plastycznej młodzieży
- 13.30 — obiad
- 15.00 — wizyta w galeriach Tadeusza Brzozowskiego, Antoniego Rząsy i Grzegorza Pecucha (zamknięcie uroczystości)
- 17.00 — kolacja

W 1876 r. Towarzystwo Tatrzańskie założyło w Zakopanem szkołę snycerską, która dwa lata później przekształca się w Szkołę Przemysłu Drzewnego. Do czasu odzyskania niepodległości Polski szkoła przetrwała wszystkie prądy, jakie występowały w sztuce polskiej na przełomie XIX i XX wieku, od eklektyzmu poprzez secesję, modernizm, prymitywizm i kubizm aż po poszukiwanie rodzimego stylu opartego na tradycjach sztuki ludowej. Duże zasługi dla rozwoju szkoły oraz jej programu edukacji artystycznej położył w okresie międzywojennym dyrektor Karol Stryjeński, wybitny architekt polski i znawca sztuki. Na szczególną także uwagę zasługiwała w tym okresie działalność dydaktyczna Władysława Skoczylasa, Wojciecha Brzegi, Romana Olszowskiego i Mariana Wimmera.

Po wyzwoleniu w 1948 r. dział rzeźbiarski Szkoły Przemysłu Drzewnego zostaje przekształcony decyzją Ministra Kultury i Sztuki w pięcioletnie Liceum Technik Plastycznych, jedyną w Polsce szkołę wychowującą techników rzeźbiarzy. Zakres rzeźbiarskiego przysposobienia uczniów stale się poszerzał. Pod kierunkiem doświadczonych pedagogów, a w szczególności Antoniego Kenara, absolwenta szkoły z czasów Karola Stryjeńskiego, liceum przeżywało lata rozkwitu. Placówka stała się ośrodkiem kształcenia uzdolnionej młodzieży z całej Polski. Antoni Kenar w nauczaniu rzeźby i w kształtowaniu osobowości ucznia oparł się na jego instynktownej ekspresji artystycznej. Te idee edukacji plastycznej kontynuowane są do dzisiaj, wciąż żywa jest legenda i tradycja działalności pedagogicznej patrona szkoły.

W okresie trzydziestosiedmioletniej pracy szkoły w Polsce Ludowej wykształcono dziesiątki absolwentów, których osiągnięcia twórcze świadczą dobitnie o jej programie wychowawczym i artystycznym. Wśród wielu absolwentów wymienić należy wybitnych twórców polskiej sztuki: A. Rzęsę, Wł. Hasiora, H. Burzca, A. Hajdeckiego, St. Słoninę, St. Kulona, A. Ryszkę, M. Szańkowskiego, S. Borzęckiego i wielu innych. Szkołą w okresie Polski Ludowej kierowali oraz prowadzili zajęcia dydaktyczne, poza A. Kenarem, tak znani twórcy, jak: T. Brzozowski, Wł. Hasior, A. Rzęsa, Z. Pokrywczyński, G. Pecuch, K. Fajkosz, M. Gąsienica Szostak i inni.

W okresie studziiesięcioletniej działalności szkoła położyła ogromne zasługi w kształtowaniu i rozwój sztuki polskiej, zdobywając szerokie uznanie społeczeństwa.

**Ważniejsze wyróżnienia, uczestnictwo w wystawach
realizacje plastyczne:**

1. W latach od 1900 do 1939

- 1900 — medal na wystawie sztuki w Paryżu
- 1903 — złoty medal na wystawie przemysłu artystycznego w Horcich w Czechosłowacji
- 1925 — dyplom i złoty medal na Międzynarodowej Wystawie Sztuki Dekoracyjnej w Paryżu
- 1936 — medal brązowy na wystawie sztuki we Lwowie
- 1937 — medal srebrny i dyplom honorowy na wystawie w Paryżu

2. W okresie Polski Ludowej

Udział w dwudziestu siedmiu ogólnopolskich wystawach prac uczniowskich

- 1950 — I nagroda na ogólnopolskiej wystawie szkół plastycznych w Warszawie
- 1952 — II nagroda na ogólnopolskiej wystawie Sztuki Ludowej
- 1954 — wystawa prac uczniowskich w Berlinie, I nagroda w konkursie na pamiątkarstwo Podhala
- 1956 — szkoła wystawia prace na Kongresie JNSEA w Szwecji
- 1957 — Międzynarodowa Wystawa Sztuki Użytkowej i Przemysłowej w Mediolanie (medal srebrny)
— Dyplom Ministra Kultury i Sztuki za upowszechnianie sztuki polskiej za granicą
- 1958 — Biennale w Wenecji - rzeźbę reprezentują prace Antoniego Kenara i uczniów szkoły
- 1959-86 — organizacja trzydziestu pięciu dorocznych prezentacji prac uczniowskich
— udział w czterdziestu wystawach na terenie kraju
— akcja 1000 rzeźb na 1000-lecie
— zaprojektowanie i wykonanie wystroju wnętrz Szpitala Miejskiego w Zakopanem, Liceum Ogólnokształcącego, Dworca PKS, Domu Dziecka, trzech przedszkoli, Domu Spokojnej Starości, Muzeum Lenina, Prewentorium „Ruczaj” i wielu innych budynków publicznych
— akcja „Dzieci Dzieciom” w Międzynarodowym Roku Dziecka
— stały udział w organizacji imprez kulturalnych: Jesień Tatrzańska, Międzynarodowy Festiwal Folkloru Ziem Górskich, Przegląd Filmów o Sztuce i inne
- 1962-73 — działalność galerii „Pegaz” powstałej z inicjatywy nauczycieli szkoły i pod jej patronatem dla zbiorów sztuki współczesnej w Zakopanem
- 1983 — w 35-lecie działalności szkoły w Polsce Ludowej placówka została uhonorowana:
— Dyplomem Ministra Kultury i Sztuki za upowszechnianie kultury
— Medalem Komisji Edukacji Narodowej
— Złotą odznaką „Za zasługi dla województwa nowosądeckiego”
— Złotą odznaką „Za zasługi dla Zakopanego”
- 1984 — wystawa prac uczniów w Bayonne we Francji
- 1985 — wystawa prac uczniów w Gannat we Francji (dyplom honorowy)
- 1986 — wystawa prac uczniów w Bayonne we Francji i Savonlinnie w Finlandii

**Pracownicy Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych
im. A. Kenara w Zakopanem w roku szkolnym 1986/87**

1. Ireneusz Wrzesień	— dyrektor szkoły
2. Antoni Grabowski	— z-ca dyrektora - rzeźba
3. Danuta Chmielewska	— z-ca dyrektora - matematyka
4. Andrzej Styrczula	— meblarstwo artyst., kier. sekcji
5. Zygmunt Piekacz	— rzeźba, kierownik sekcji
6. Arkadiusz Waloch	— rysunek i malarstwo
7. Władysław Pawlik	— rzeźba
8. Andrzej Król	— rysunek techniczny
9. Marek Szala	— rysunek i malar., liternictwo, wiedza o sztuce
10. Krzysztof Frys	— meblarstwo artystyczne
11. Jan Łacek	— lutnictwo
12. Andrzej Rysula	— nauczyciel zawodu
13. Adam Majerczyk	— nauczyciel zawodu
14. Józef Majerczyk	— nauczyciel zawodu
15. Maciej Berbeka	— meblarstwo artystyczne
16. Ireneusz Wasielak	— wiedza o sztuce
17. Stanisław Mardula	— technologia lutnictwa
18. Anna Wrońska	— historia
19. Ewa Babilas-Polley	— język francuski
20. Teresa Ochotnicka	— język polski
21. Małgorzata Kamińska	— chemia
22. Małgorzata Janicka	— język polski
23. Eligiusz Grabowski	— wychowanie fizyczne
24. Magdalena Chowaniec	— wychowanie fizyczne
25. Małgorzata Rybak	— kier. internatu, język rosyjski
26. Krystyna Mrózek	— wychowawca internatu
27. Kamila Brodowska	— wychowawca internatu
28. Jerzy Chmielewski	— wychowawca internatu
29. Maria Wilcha	— matematyka
1. Kazimiera Zębala	— sekretarz szkoły
2. Aleksandra Szlęzak	— główna księgowa
3. Wanda Smolorz	— referent
4. Mirosława Rodziewicz	— intendentka
1. Franciszek Pająk	— woźny
2. Stanisław Ustupski	— palacz c.o.
3. Józef Pająk	— palacz c.o.
4. Joanna Maciolek	— sprzątaczką
5. Maria Gąsienica	— sprzątaczką
6. Maria Fidermak	— praczka
7. Józefa Cudzych	— kucharka
8. Maria Konieczna	— podkuchenna
9. Maria Koźlak	— podkuchenna
10. Wiktoria Trojańska	— podkuchenna
11. Krystyna Tapek	— podkuchenna
12. Józefa Maślanka	— sprzątaczką
13. Janusz Tomczak	— kierowca

